

ת"פ 26386/11/14 - מדינת ישראל נגד מוחמד מרזוק

בית המשפט המחוזי בירושלים
בפני סגן הנשיא, כב' השופט משה דרורי

11 מרץ 2016

ת"פ 26386-11-14 מדינת ישראל נ' מרזוק
המאשימה
מדינת ישראל
נגד
מוחמד מרזוק
הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד בתיה קוליצ, סגנית בכירה א במחלקה לחקירות שוטרים
ע"י ב"כ עו"ד דיאן קשקוש

גזר דין

א. כללי

1. לאחר צמצום מחלוקת בין הצדדים, נותר לי להכריע - במסגרת גזר דין זה - בנקודה אחת בלבד: האם לאחר שהורשע הנאשם - על פי הודאתו - בעבירות של הפרת אמונים וסיוע לכניסה לישראל שלא כדין, יש לגזור עליו מאסר בעבודות שירות של שישה חודשים, כדרישת המאשימה; או של"צ, כהמלצת שירות המבחן, המקובלת על הסנגור ועל הנאשם.

ב. רקע - כתב האישום המקורי

2. נגד הנאשם הוגש כתב אישום, ביום 12.11.14, שייחס לו עבירה של לקיחת שוחד, לפי סעיף 290 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - "חוק העונשין"), וסיוע לכניסה לישראל שלא כדין, עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 + סעיף 31 לחוק העונשין.

3. על אף שהצדדים הגיעו להסדר טיעון בדבר כתב אישום מתון יותר, בעבירה קלה יותר, הזכרתי את כתב האישום המקורי, שכן גם הסנגור עשה בו שימוש בטיעוניו (עמ' 14, שורות 13-14, לפרוטוקול מיום ל תשרי תשע"ו (13.11.15)).

4. כתב האישום המקורי מספר על מערכת יחסים, בשנת 2010, בין הנאשם - שוטר מג"ב שהוצב במחסום המנהרות בציר עוטף ירושלים, ובמחסום עין יעל (סמוך לתחנת רכבת בשכונת מלחה, הידוע גם בשם "מחסום וואלג'ה"), בגזרת ירושלים - לבין עיסא מנצור, אזרח ישראלי, תושב בית צפאפא (להלן - "מנצור").

5. ההיכרות ביניהם במחסומים, החלה בקניית כריכים על ידי הנאשם מאת מנצור. מערכת היחסים המשיכה בקבלת הכריכים ללא תמורה; מסירת כלי רכב ממנצור לנאשם, לתקופות של ימים ושעות, ללא תמורה; קבלת גלון שמן זית בשווי 550 ₪, שניתן על ידי מנצור לנאשם, ללא שדרש תמורתו.

6. המשך כתב האישום התייחס לתקופת החודשים אפריל-מאי 2010: אשתו של מנצור נפטרה ומנצור ביקש מהנאשם שיסייע לו. הנאשם, תוך ניצול תפקידו ומעמדו כשוטר מג"ב המוצב במחסומים הנ"ל, העביר את בני משפחתו של מנצור משטחי הרשות הפלסטינית לשטחי ישראל, וזאת מבלי שהיה להם אישור כדון, ומבלי שערך הנאשם כל בידוק לרכבם.

7. באוגוסט 2010, במהלך מפגש בין הנאשם לבין מנצור, ביקש הנאשם ממנצור כסף, ומנצור נענה לבקשתו, ונתן לו 100 ₪.

ג. תמצית ההליכים

8. מאז הגשת כתב האישום, התקיימו מספר דיונים.

9. תחילה, מיניתי את הסנגור הציבורי לייצג את הנאשם (החלטה מיום כג חשוון תשע"ה (16.11.14)), וזאת לאור האמור בסיפא של כתב האישום שבו הודיעה המאשימה כי ישנה אפשרות שהיא תעבור למאסר בפועל). אך, לאחר מכן, הוא בחר בסנגור פרטי (ראה הודעת עו"ד דיאן קשקוש מיום 12.12.14).

10. בדיונים הועלו אפשרויות מעשיות לפתרון הנושא (לא ראיתי צורך לפרט).

בהיעדר הסכמה, כפר הנאשם במרבית סעיפי כתב האישום המקורי, והציג תמונת מצב של קשר בין מנצור ומשפחתו לבין הנאשם, שבמסגרתו איפשר למשפחת מנצור להגיע לאבל, ואף חמותו של מנצור נכנסה לישראל, אך היה זה, לטענת הנאשם, "משיקולים הומניטריים ובהתאם לנהלים" (ראה התשובה המפורטת בפרוטוקול, מיום יט אדר תשע"ה (10.3.15), עמ' 6).

11. התיק נקבע להוכחות, לשמיעת כל העדים, ליום ל סיון תשע"ה (17.6.15) (ראה פרוטוקול מיום יב אייר תשע"ה (3.5.15), עמ' 8).

12. ברם, סמוך לפני יום ההוכחות, הודיעו ב"כ הצדדים לבית המשפט, כי הגיעו להסדר טיעון חתום (הודעת המאשימה מיום 15.6.15).

בעקבות כך, בוטל מועד ההוכחות (החלטתי, מיום 15.6.15).

ד. הסדר הטיעון, וההרשעה על פי כתב האישום המתוקן

13. בישיבת יום ל סיון תשע"ה (17.6.15), הגישו הצדדים את הסדר הטיעון, המוסכם עליהם, לתיקון כתב האישום ובעיקר לשינוי העבירה, מלקיחת שוחד להפרת אמונים, עבירה לפי סעיף 284 לחוק העונשין (עבירת הסיוע לכניסה לישראל שלא כדין - נותרה בעינה).
14. בתיאור העובדות, בכתב האישום המתוקן, הושמט הסעיף של בקשת הנאשם ממנצור לקבל ממנו גלון שמן (סעיף 4 לכתב האישום המקורי; ראה: פסקה 5 סיפא לעיל).
15. בנוסף לכך, לעניין תשלום 100 ₪ (ראה סעיף 7 לכתב האישום המקורי; פסקה 7 לעיל), הנוסח כיום - בכתב האישום המתוקן לצורכי הסדר טיעון - הוא זה: **"כעבור מספר חודשים, בשלהי חודש אוגוסט 2010, במהלך מפגש בין הנאשם למנצור, העביר מנצור לנאשם סכום כסף בסך 100 ₪"** (סעיף 6).
16. יש לזכור את סעיף 6 להסכם להסדר הטיעון (המקובל במרבית, אם לא בכל, הסדרי הטיעון):
- "מוסכם כי טיעוני הצדדים ובפרט הטיעונים לעונש, באשר לנסיבות ביצוע העבירות בהן מודה הנאשם, יתבססו אך ורק על עובדות כתב האישום המתוקן. הצדדים לא יחרגו מהעובדות שבכתב האישום המתוקן - לא יסתרו אותן ולא יוסיפו עליהן."**
17. הצדדים הסכימו על כך שהמדינה תגביל עצמה בטיעוניה, לעונש של עד שישה חודשי מאסר בעבודות שירות ומאסר על תנאי, והנאשם לא מוגבל בטיעונו לעונש (סעיף 10 להסדר הטיעון).
18. הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן, והורשע על פי הודאתו בשתי העבירות הנ"ל: הפרת אמונים וסיוע לכניסה לישראל (ראה הכרעת דין, מיום ל סיון תשע"ה (17.6.15), עמ' 11).
19. הוסכם (סעיף 9 להסכם להסדר הטיעון) כי יוגשו לבית המשפט חוות דעת של הממונה על עבודות שירות ותסקיר שירות המבחן, לאור הסכמה זו נתתי צו כאמור (החלטתי, בעמ' 12 לפרוטוקול הנ"ל).

ה. תסקיר שירות המבחן

20. תסקיר שירות המבחן, שנחתם על ידי קצינת המבחן למבוגרים, מיקה אריאל, מנפת עכו, מחוז חיפה של שירות המבחן למבוגרים, מיום כה תשרי תשע"ו (8.10.15), מתאר את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם: ילד חמישי למשפחה דרוזית מאבו-סנאן (ליד עכו), הכוללת שני הורים (אם, עקרת בית; אב שעסק בשיפוצים ונפטר לפני חמש שנים), ושבעה ילדים. הנאשם סיים 12 שנות לימוד במקום מגוריו, אבו סנאן, והיה בעל הישגים גבוהים. הוא שירת בצה"ל שירות צבאי מלא, במג"ב, ולאחר כתשעה

חודשים מאז שחרורו, התגייס למג"ב, בו שירת כלוחם, בשנים 2001-2009.

21. הנאשם בן 36, ופטר ממג"ב עקב האירועים נשוא כתב האישום.
22. הנאשם עבד במקומות שונים, במשך חמש השנים מאז פיטוריו ממג"ב. מאז יוני 2015, עובד הנאשם במפעל "ריאון", בקיבוץ כברי.
23. הנאשם נישא בשנת 2008. יש לו שני ילדים קטנים, בגילאי 4 ו-6, ועול פרנסתם עליו, כי אשתו עקרת בית (בעבר עבדה כמטפלת חלקית באחיין שלה, הסובל מניוון שרירים). מצבו הכלכלי של הנאשם קשה, על רקע חובות רבים. לכן, אמר הנאשם לשירות המבחן, כי אם יאלץ ללכת לבית הסוהר או לבצע עבודות שירות, יביא הדבר לקריסתו הכלכלית, והנאשם לא יוכל, לדבריו, לצאת מהמשבר אליו נקלע.
24. בפרק "**היסטוריה עבריינית והעבירה הנוכחית**", מוצג הנאשם כאדם ללא עבר פלילי. בהמשך, מתאר הנאשם לקצינת המבחן את מערכת יחסיו עם מנצור, ומסביר כי הוא נענה לבקשת מנצור לאפשר את כניסתם של בני משפחתו לישראל, בתקופת האבל, כי הנאשם ראה בכך בקשה הומניטרית, כי לא העריך שיש בכך סכנה לביטחון המדינה.
- לדברי הנאשם, לאחר שפנה אליו מנצור בנושאים נוספים, חש הנאשם אי נוחות סביב הקשר ביניהם. לכן, הפסיק הנאשם להיענות לפניותיו של מנצור, החליף את מספר הטלפון שלו, וניתק קשר עמו.
- אכן, הנאשם אישר לקצינת המבחן כי בדיעבד הבין כי הוא חרג מסמכותו, וכי התנהלותו עם מנצור הייתה בלתי תקינה ובלתי מקצועית.
- הנאשם הדגיש, בשיחותיו עם קצינת המבחן, כי למד לקח משמעותי מהתנהלותו, וכי אינו זקוק כיום לסיוע מקצועי לשינוי דפוסי התנהגותו. הוא ציין כי הוא טרוד בהתמודדות עם המצוקה הכלכלית וסיפוק הצרכים לבני משפחתו.
25. תחת הכותרת "**הערכת הסיכון להישנות והסיכוי לשיקום**", נאמר בתסקיר כי הנאשם תפקד עד למעורבותו בעבירה, באופן תקין, ולאחרונה, השתלב בעבודה.
- ניכר קושי בהתייחסות לשאת באחריות מלאה לביצוע העבירות, והוא ניסה למזער אותן ולהפחית מחומרתן, תוך הצדקת המעשים ונתינת לגיטימציה להתנהלותו, אם כי ניכר שהוא מבין את הכשל בהתנהגותו.
- התרשמות שירות המבחן היא כי ההליך המשפטי נגדו, לרבות: המחירים הכלכליים והרגשיים ששילם מאז, ובהם הפסקת עבודתו (שירותו) במג"ב, מהווים גורם מרתיע משמעותי מפני הישנות התנהגות דומה בעתיד.

שירות המבחן קובע כי לא קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות דומה בעתיד.

כמו כן, מציין שירות המבחן כי שליחתו של הנאשם לריצוי עונש מאסר בפועל או למאסר בעבודות שירות, עלולים להסלים מאד את מצבה הכלכלי של המשפחה.

26. על בסיס האמור לעיל, מסכם התסקיר, כי לאור העדר העבר הפלילי והעדר נזקקות טיפולית, ההמלצה היא על מאסר מותנה, באופן משמעותי, לצד של"צ בהיקף של 180 שעות, במסגרת המועצה המקומית ירכא, בעבודות אחזקה.

1. תמצית טיעוני המאשימה

24. ב"כ המאשימה, עו"ד בתיה קוליצ, סגנית בכירה א במחלקה לחקירות שוטרים, הסבירה בטיעוניה, כי, בדרך כלל, מעשי שוחד או הפרת אמונים היא בסכומים קטנים, בטובות ו"בקשיש". במקרה שלנו, הסבירה ב"כ המדינה, הגיע הדבר להכנסת בני משפחה לישראל ללא אישורים, בתמורה, במקביל לקבלת אוכל, דמי כיס ואפשרות לנהוג בכלי הרכב של האזרח (עמ' 12, לפרוטוקול מיום ל תשרי תשע"ו (13.10.15)).

25. ב"כ המאשימה שמה דגש על פוטנציאל הסיכון, אף כי אישרה שלא היה למי שנכנס לישראל רקע ביטחוני או פלילי, ולכן לא נגרם נזק קונקרטי (עמ' 12, שם, שורות 24-25).

26. ב"כ המאשימה מציינת, כרקע, כי החקירה החלה ביחס לחבריו של הנאשם, שוטרי מג"ב בעלי תפקיד באותם מחסומים, שעניינם נידון לפני כב' השופט הבכיר אמנון כהן, ואשר, לאחר הרשעתם נגזר דינם, והם מרצים עונשי מאסר בבית הסוהר (שם, שורות 26-29: "**החברים הללו יושבים שנים ארוכות בבית הסוהר בגין עבירות שבוצעו באותם מחסומים על העברות של משאיות**").

27. לדברי ב"כ המדינה, לנאשם היה את המפתח לסיכון הציבור, והוא קיבל החלטות מוטות בשל הקשר שלו עם האזרח (עמ' 13, שורה 5).

28. מעשי הנאשם פגעו בתדמית המשטרה, דבר המוסיף חומרה למקרה (שם, שורות 13-15).

29. עמדתה העונשית של המאשימה היא, כי גם לאחר פיטורי הנאשם ממג"ב, ועל אף שהעבירות בוצעו בשנת 2010, יש לגזור על הנאשם את העונש המירבי שאותו הגבילה המאשימה להסדר הטיעון, קרי: שישה חודשי מאסר בעבודות שירות, קנס כספי ומאסר על תנאי (עמ' 13, שורות 17-18).

2. תמצית עמדת הנאשם

30. ב"כ הנאשם, עו"ד דיאן קשקוש, ביקש כי אאמץ את עמדת שירות המבחן ואסתפק בשל"צ ומאסר על תנאי.

31. הסנגור עמד על כך שהמניע למעשה היה הומניטרי, סיוע לאזרח ישראלי על רקע פטירת אשתו (עמ' 13, שורות 22-26; בשורה 23, נכתב בטעות "אמו" וצ"ל: "אשתו").

32. לעניין היקף טובות ההנאה, מזכיר ב"כ הנאשם, כי מדובר ב-100 ₪, פח שמן ומספר כריכים (שם, שורות 27-28).

33. ב"כ הנאשם, עו"ד קשקוש, ביקש כי אתחשב בפיטורי הנאשם, שגרמו לו פגיעה כפולה: כלכלית ותדמיתית, כמי שפוטר מן המשטרה (עמ' 14, שורות 4-5).

34. כמו כן, הזכיר הסנגור המלומד את מצבו הכלכלי הקשה של מרשו, כך שעבודות שירות יכולות להביא לפיטוריו. בהקשר זה, ציין הסניגור, כי לנאשם חובות בהוצל"פ בסך של כ-130,000 ₪ וכי יש לו הלוואה בסך של כ-145,000 ₪ (עמ' 14, שורות 10-12).

הסניגור הגיש, במהלך טיעוניו, מסמכים אלה:

אישור של ההוצל"פ ממנו עולה כי בתיק 01-59852-12-5 יתרת החוב היא 129,339.24 ₪;

אישור בנק מרכנתיל על הלוואות בסך כולל של 145,618.75 ₪;

תלוש שכר של הנאשם מחברת ליאון לחודש אוגוסט 2015 שבו ההכנסה ברוטו, היא 7,381.81 ₪ והסכום נטו הוא 6,615.79 ₪.

35. הנאשם אמר את דבריו האחרונים כדלקמן:

"אני מתחרט מאד על מה שעשיתי ומנסה לשקם את עצמי. מצטער על מה שעשיתי בחודש שעבר הרווחתי 4,300 ₪. אני עובד בייצור. בחודש הקודם הרווחתי 4,700 ₪. מתחרט על מה שעשיתי".

ח. דין והכרעה

36. לאור הסדר הטיעון וטווח המחלוקת, המצומצמת יחסית, שבין הצדדים (ראה גם: פסקה 1 לעיל), הצהירו ב"כ הצדדים בפתח ישיבת הטיעונים לעונש כדלקמן (עמ' 12, שורות 13-14):

"מוסכם עלינו כי הסדר הטיעון, שקבע גבולות, אין צורך כי גזר הדין יינתן לפי תיקון 113. אנו

נטען בקצרה, תוך אפשרות להזכיר את תיקון 113".

37. מכאן, שאין צורך שאקבע מתחם עונש ההולם, כנדרש בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, כפי שהוסף בתיקון 113 הנ"ל, שכן אין מחלוקת כי העתירות לעונש, הן של המאשימה והן של הנאשם, מצויות בתוך המתחם.

38. אזכיר כי על המתחם להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה (כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין). אין חולק כי, כעיקרון, הערך החברתי הוא אמון הציבור במג"ב ואחריות מג"ב על גבולות המדינה, כדי להגן מחדירת אלמנטים בלתי רצויים, הן פליליים והן ביטחוניים, לתחומי מדינת ישראל.

39. אולם יש לזכור כי סעיף 40ג(א) לחוק, בהתייחסותו לערך החברתי, קובע כי על בית המשפט להתחשב **"במידת הפגיעה בו"**, כלשון הסעיף.

בעניין זה, מקובלת עליי עמדת הסנגור, עו"ד קושקוש, כי מדובר במעשים שנעשו מתוך מניעים הומניטריים, עקב היכרות בין הצדדים, כאשר "התמורה" זניחה.

לכן, מידת הפגיעה בערך החברתי האמור, היא נמוכה יחסית.

40. **"מדיניות הענישה הנהוגה"**, היא היסוד הבא בקביעת מתחם העונש ההולם, כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין.

ב"כ שני הצדדים לא טרחו להציג לי פסיקה. לא ראיתי צורך לעבור על מידותיי ולחפש בעצמי פסיקה התומכת בעמדתו של מי מבין הצדדים. העבירה המרכזית בה הורשע הנאשם - על פי הודאתו - היא הפרת אמונים. הענישה הנוהגת היא רחבה וכוללת ספקטרום או מנעד הפרושים מעונש קל מאד לעונש יותר חמור. על כן, וזאת כנראה הסיבה שלא הובאה בפניי פסיקה, הגיוון והשוני בין פסקי הדין השונים, שלא מתאימים במדויק לנסיבות תיק זה, לא יעלו ולא יורידו.

41. ראיתי לנכון להתייחס ליסוד האחרון של קביעת המתחם, המוזכר בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, והוא זה: "[וב]נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ט".

42. אביא, עתה את סעיף 40ט(א) לחוק העונשין, ולצד הוראות החוק אכתוב את יישומם למקרה זה, שבפניי:

בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם כאמור בסעיף 40ג(א), יתחשב בית המשפט

עמוד 7

בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, המפורטות להלן, ובמידה שבה התקיימו, ככל שסבר שהן משפיעות על חומרת מעשה העבירה ועל אשמו של הנאשם:

- (1) **התכנון שקדם לביצוע העבירה** - מעשיו של הנאשם היו פרי היחסים עם מנצור, ועל כן, אין מדובר ב"תכנון"; אך, בכל מקרה, אין מדובר בספונטניות, אלא בפעולות מכוונות, אם כי המניע לביצוען הוא הומניטרי.
- (2) **חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה ומידת ההשפעה של אחר על הנאשם בביצוע העבירה** - הנאשם פעל לבדו (לפחות לפי כתב האישום שבפניי), ועל כן, אינני נדרש לטענת המאשימה על קבוצת אנשי מג"ב שנדונו לעונשי מאסר של שנים (פיסקה 26 סיפא לעיל).
- (3) **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה** - הנזק הפוטנציאלי, אם אדם המופקד על שערי הארץ מאפשר כניסה למי שאינו זכאי להיכנס, הוא אכן נזק חמור, הן מבחינת הפגיעה בריבונות של מדינת ישראל, ולא פחות, אם אותו נכנס לישראל יבצע עבירות פליליות או ביטחוניות.
- (4) **הנזק שנגרם מביצוע העבירה** - בפועל "לא נגרם נזק קונקרטי במקרה זה" (דברי ב"כ המאשימה, בעמ' 12, שורה 25).
- (5) **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה** - יחסים טובים עם מנצור ורצון לסייע לו בעת מצוקה הומניטרית.

43.

כל יתר פסקאות המשנה (6) עד (11), של סעיף 40ט(א) לחוק העונשין, אינן רלבנטיות לענייננו.

44.

מבלי צורך לקבוע מסמרות, ולאור הסכמת הצדדים, כי לא יכתב גזר דין זה על פי תיקון 113, די בכך שאומר כי לאור אמות המידה של סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, מתחם העונש ההולם לעבירה המרכזית שבה הורשע הנאשם (הפרת אמונים) [ב"כ שני הצדדים לא טענו לעניין העבירה השנייה - סיוע לכניסה לישראל שלא כדין - ואף אני מסכים כי כמעט ואינה משנה את התמונה], הוא, איפוא, בטווח המחלוקת בין הצדדים, כאשר בתחתית המתחם העונש הוא של"צ ומאסר על תנאי, וברף העליון ניתן להגיע לשישה חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.

45.

סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין מורה לשופט כיצד לגזור את העונש:

"בתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40יא, ואולם בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי הוראות סעיפים 40ד ו-40ה".

46. נעין עתה בסעיף 40א לחוק העונשין, כאשר לצידה של כל הוראה בסעיף אביא את עמדותי ביחס ליישומה לנתונים הספציפיים של הנאשם שבפניי, על בסיס המידע שיש לי, בעיקר מהדברים הכלולים בתסקיר שירות המבחן (פרק ה לעיל), וטעונו הצדדים (פרקים וז לעיל).

47. וכך נכתב בסעיף 40א לחוק העונשין:

בגזירת העונש המתאים לנאשם כאמור בסעיף 40ג(ב), רשאי בית המשפט להתחשב בהתקיימות נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, המפורטות להלן, ובמידה שבה התקיימו, ככל שסבר כי ראוי לתת להן משקל בנסיבות המקרה, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם:

(1) **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו - עונש מאסר בעבודות שירות יפגע כלכלית בנאשם.**

(2) **הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם - העונש האמור יפגע בבני משפחתו של הנאשם, אשתו וילדיו בני 4-6.**

(3) **הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירה ומהרשעתו - הנאשם פוטר מעבודתו במג"ב, ולכך משמעות תדמיתית וגם נזק כלכלי.**

(4) **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמצי לחזור למוטב - הנאשם נטל אחריות וחזר למוטב, כמפורט בתסקיר שירות המבחן.**

(5) **מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי על הנזק שנגרם בשלה - לא היה כאן "תיקון" או "פיצוי", שכן אין נפגע אישית קונקרטי, אלא מדובר בעבירה של הפרת אמונים כלפי המדינה. לעניין זה, ראוי להזכיר, גם בהקשר זה, כי הנאשם פוטר ממג"ב (ראה פסקה 21 לעיל). עקב כך, התוצאה היא שהנאשם לא יוכל לבצע עבירות דומות.**

(6) **שיתוף הפעולה של הנאשם עם רשויות אכיפת החוק; ואולם כפירה באשמה וניהול משפט על ידי הנאשם לא ייזקפו לחובתו - הנאשם הודה ושיתף פעולה עם רשויות אכיפת החוק.**

(7) **התנהגותו החיובית של הנאשם ותרומתו לחברה - עד לפיטוריו תרם הנאשם רבות כאיש מג"ב, תחילה בשלוש שנות שירות מלאות בשירות חובה, ולאחר מכן - במשך תשע שנים, כלוחם.**

(8) **נסיבות חיים קשות של הנאשם שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה**

עמוד 9

העבירה - אין טענה כזו. נהפוך הוא, הנאשם חי חיים נורמטיביים לפני ביצוע העבירות.

(9) **התנהגות רשויות אכיפת החוק** - אין טענה במישור זה.

(10) **חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה** - האירועים היו בשנת 2010, וכתב האישום הוגש בסוף 2014. חלוף הזמן עד היום נבע ממשא ומתן בין הצדדים, הזמן שלקח להכין את תסקיר שירות המבחן, שמיעת טיעוני הצדדים וכתובת גזר דין זה (לאחר סיום שבתון קצר, בו שהיתי).

(11) **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו** - לנאשם לא היה כלל עבר פלילי. אלו עבירותיו היחידות במשך 37 שנות חייו (הוא יליד 1979).

48. סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, מאפשר לבית המשפט, בבואו לגזור את העונש, להתחשב בשיקום, כאשר הנאשם "**השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם**", וזאת בדרך של חריגה ממתחם העונש ההולם, ולקבוע את עונשו של הנאשם, לפי שיקולי שיקומו.

בקל וחומר שניתן להתחשב בשיקולים אלה, בתוך המתחם, כך ששיקולי השיקום יביאו לגזירת עונש מתאים לנאשם, בתחתית המתחם של העונש ההולם.

49. כמפורט בתיאור התסקיר (פרק ה לעיל), ניתן לומר כי הנאשם שבפנינו השתקם, במובן זה שההתרשמות של שירות המבחן היא כי קיים סיכון גבוה לאי הישנות התנהגות דומה בעתיד (פיסקה 25 לעיל).

50. יתרה מזו, מאחר והנאשם אינו עובד ציבור, וכנראה אין בכוונתו לעשות כן (לא נראה לי כי הנאשם יתקבל בעתיד הנראה לעין לשירות הציבור, לאחר הרשעה בעבירה של הפרת אמונים), בנסיבות אלה, החשש של ביצוע עבירת הפרת אמונים פעם נוספת על ידי הנאשם, הוא חשש רחוק ובלתי מציאותי.

51. ממילא, ביחד עם התחשבות בשיקולי השיקום (שניתן לעשות בה שימוש כשיקול קולא, כאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק (כפי שצוטט לעיל בפיסקה 45) וכמוסבר בפסקאות 48-49 לעיל), ניתן לומר כי אין צורך בהחמרת הענישה בחלק העליון של המתחם, ולא כל שכן מעבר למתחם, כאמור בסעיף 40ה לחוק, שכן אין חשש ממשי שהנאשם יחזור ויבצע עבירות וכי ההחמרה בעונשו והרחקתו מן הציבור נדרשות כדי להגן על שלום הציבור, שהם השיקולים הרלבנטיים לעניין סעיף 40ה הנ"ל.

52. כמו כן, הגעתי למסקנה כי אין צורך בהרתעה אישית של הנאשם (שיקול רלבנטי, לפי סעיף 40 לחוק העונשין, המציב את העונש בפועל בתוך המתחם, בחלקו העליון, אם יש סיכוי של ממש שהחמרה בעונשו של הנאשם תביא להרתעתו).

53. אכן, יש תמיד להביא בחשבון את הרתעת הרבים (סעיף 40 לחוק העונשין).

אולם, המקרה שבפניי ממוקד במעשים ספציפיים של יחסי חברות בין הנאשם למנצור, והנסיבות מורות כי השיקולים ההומניטריים והסיטואציה של אבל, הם אלה ש"יצרו" את העבירות של מתן האפשרות למשפחת האבלים להיכנס לישראל (שכאמור, לא נגרם כל נזק ביטחוני בשל כך).

על כן, בנסיבות המיוחדות של תיק זה, לא ראיתי מקום ליתן משקל רב לשיקולי הרתעת הרבים.

54. ב"כ המאשימה הזכירה בטיעוניה, עתירה כי יוטל על הנאשם קנס.

ברם, יש לזכור כי סעיף 40 לחוק העונשין, מורה להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם, כאשר מדובר בעונש של קנס, נושא שאזכיר אותו עתה.

55. אחד מן השיקולים שהביאוני לקבלת עמדת שירות המבחן והסנגור, נובע ממצבו הכלכלי הפרטיקולרי של הנאשם, שחובותיו בהוצל"פ הם סך של כ-130,000 ₪ וכן הלוואה של 145,000 ₪ (טענה זו נתמכה במסמכים; ראה: פסקה 34 לעיל).

יש לזכור כי הנאשם נושא בנטל של פרנסת אישה לא עובדת ושני ילדים קטנים בגילאי 4-6).

56. אין לשכוח כי הפיטורין של הנאשם ממג"ב - עקב מעשיו נשוא כתב האישום - הם שגרמו למצבו הכלכלי הקשה.

57. בנסיבות אלה, ועל פי הנתונים האמורים, לא נראה לי מוצדק להכות את הנאשם פעמיים, ולהטיל עליו קנס או לשלוח אותו לעבודות שירות, כי בתקופה זו לא יכול לעבוד ולפרנס את עצמו ואת בני משפחתו, כאשר מצבת החובות רק תתפח, עקב הפרשי הצמדה וריבית.

58. לעומת זאת, המלצת שירות המבחן על של"צ של 180 שעות (ראה פסקה 26 לעיל) מהווה נקודת איזון סבירה. הנאשם יוכל להמשיך ולעבוד שמונה שעות בעבודתו הרגילה, וכך יוכל להמשיך לפרנס את בני משפחתו ולפרוע את חובותיו, ובנוסף לכך יענש בכך שעליו, מעבר לשעות העבודה, להקדיש 180 שעות של"צ. זאת תהיה תרומתו לחברה, שאת האמון בה הפר (כלשון סעיף 284 לחוק העונשין, שבו הורשע הנאשם: **"עובד הציבור העושה במילוי תפקידו מעשה מרמה או הפרת אמונים הפוגע בציבור, אף אם לא היה במעשה משום עבירה אילו נעשה כנגד יחיד, דינו - מאסר שלוש שנים"**; ההדגשה הוספה).

59. נקודה משותפת לשני הצדדים היא הסכמה למאסר על תנאי, והוא יוטל, תוך דיפרנציאציה בין שתי העבירות בהן הורשע הנאשם.

60. יש לזכור כי הנאשם לא רק פוטר מעבודתו במג"ב, אלא גם היה במעצר 10 ימים, וחלפו כשש שנים מאז האירועים.

ט. סיכום

61. לאור השיקולים דלעיל, ולאחר שהבאתי בחשבון את נתוני המקרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי של ששה חודשים, אותם ירצה הנאשם אם יעבור עבירה של הפרת אמונים, בתוך שלוש שנים מהיום.

ב. מאסר על תנאי של שלושה חודשים, אותם ירצה הנאשם אם יעבור עבירה של סיוע לכניסה לישראל שלא כדין, בתוך שלוש שנים מהיום.

ג. שירות לתועלת הציבור (של"צ) של 180 שעות אותו יבצע הנאשם, בפיקוח קצין המבחן, במסגרת המועצה המקומית בירכא, בעבודות אחזקה.

קצין המבחן ידווח לבית המשפט על תחילת עבודות השירות ועל סיומם.

62. לצדדים יש זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים מהיום.

63. על פי הסכמת הצדדים (עמ' 14, שורות 22-23, והחלטה בעמ' 15, שורה 1) גזר דין זה יישלח לצדדים בדואר רשום.

64. המזכירות תשלח העתק גזר דין זה לשירות המבחן (תשומת לבו לפיסקה 61.ג לעיל).

ניתן היום, א' אדר ב' תשע"ו, 11 מרץ 2016, בהעדר הצדדים.